

[Energiministeren]

Endelig var hr. Løvig Simonsen inde på spørgsmålet om de decentrale kraftvarmeværker, sammenhængen imellem den effekt, der kunne tilvejebringes gennem decentrale kraftvarmeværker – hvad enten de nu er baseret på biogas eller er naturgasfyrede anlæg eller måske endda halmfyrede anlæg, hvad jeg i princippet gerne så et forsøg gennemført med – og så den kommende udbygning inden for elværkerne. Hr. Løvig Simonsen har den samme interesse som jeg selv i, at redegørelsen om Storebæltskablet snart kan foreligge som en af de nødvendige baggrunde for at vurdere dette område. Men jeg ville godt fremsætte en lille advarende bemærkning: hvis man forventer, at man ved hjælp af disse i sig selv sympatiske og nødvendige tiltag med at øge anvendelsen af decentral kraftvarme gennem naturgas, gennem de andre hjemlige ressourcer, gennem en udbygning med vindenergi som den, vi netop har reorganiseret grundlaget for gennem aftale med elværkerne om mulighederne for stadig væk at have decentrale initiativer til en fortsat udbygning, vil jeg advare imod at tro, at man gennem tilvejebringelse af yderligere effekt på dette område fuldt ud er i stand til at erstatte muligheden for at fremstille elektricitet på den måde, som vi indtil nu har erkendt som den mest økonomisk, nemlig gennem anvendelse af kul. Jeg har noteret mig, at min forgænger i embedet, hr. Poul Nielson, forleden i et indlæg i et dagblad har erklæret sig enig i dette synspunkt. Jeg kan derfor kun være enig i hr. Løvig Simonsens forsigtige formuleringer på dette område – formuleringer, som var noget forsigtigere end f.eks. hr. Riishøjs – om, at man bør vurdere disse ting, inden man tager stilling til det. Jeg tror, en sådan vurdering vil føre til den konklusion, at det vil være farligt i dag at sige, at man kan undvære bestemte former for energifremstilling.

Fru Annelise Godfredsen var inde på vær-dien af, at en række danske virksomheder deltager på olie-/gasområdet gennem deres deltagelse i det nydannede operatørselskab. Jeg deler selvsagt denne glæde og vil godt understrege, at baggrunden for, at man – det har jo også været en udvikling, som jeg i høj grad har tilstræbt – har fået et samarbejde imellem en sådan række af betydningsfulde danske virksomheder og det statslige selskab, er den enkle situation, at vi ikke har ube-

grænsede ressourcer i Danmark på disse områder. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi koncentrerer de kræfter, som findes uden for DUC, med henblik på at etablere en sådan dansk virksomhed, der kan være grundlag for, at vi kan bygge yderligere en dansk olieindustri op i de kommende år.

Spørgsmålet om at forske i naturgassens andre anvendelsesmuligheder end de traditionelle er jeg enig i. Der sker også i et vist omfang allerede i dag forskning med henblik på at finde nyttige områder, hvor naturgasen kan finde en anvendelse, som er gavnlig for samfundsøkonomien, men som også erhvervsmæssigt kan betyde fremskridt.

Af de bemærkninger, som venstres ordfører, hr. Tørnæs, fremsatte, vil jeg erklære mig meget enig i synspunktet, at den nuværende energiforsyningsituation og prisudviklingen, som vi kender den, ikke må forlede os til at lade den lære, som de tidligere oliekriser, i 1973 og 1979, gav os, gå i glemmebogen. Jeg tror, det er vigtigt for de ting, som vi foretager i mange forskellige henseender i den kommende tid, at vi hele tiden har dette perspektiv for øje, og at der altså ikke er nogen grund til, at vi grundlæggende ændrer vores energipolitik, fordi nogle ydre omstændigheder for øjeblikket har ændret sig i en retning, som i øvrigt er til fordel for det danske samfund, og som vi derfor skal hilse med glæde.

Jeg har gennem mine generelle bemærkninger til dels svaret på nogle af de synspunkter, som hr. Riishøj var inde på i sit indlæg, bl.a. synspunktet om, at et prisfald kan indebære en vis risiko for, at nogle af de relationer mellem forskellige brændselsanvendelser, som vi har kendt dem og har vænnet os til dem, kan komme ind i en ny vurdering, og det synes jeg er rigtigt at overveje. Jeg synes også, det er rigtigt at understrege, at spørgsmålet om virkningerne for dispositionerne hos de mange, mange tusinde initiativtagere og beslutningstagere, der findes på energiområdet, jo også er af psykologisk art, og at derfor det ydre klima omkring energiforsyningen og prisudviklingen kan være medvirkende til, at man ikke får de beslutninger, som man måske gerne havde set. Det synes jeg at vi skulle søge at vurdere i en større sammenhæng i den kommende tid, når vi lidt bedre kan se omridset af, hvad den fremtidige prisudvikling indebærer.